

கலாடுவணம் அராலியூர் ந. சுந்தரம்பிள்ளை

நான் கல்வி கற்றது ஆங்கிலத்தில். வீட்டிலும், பாடசாலையிலும் ஆங்கில நூல்களையே வாசிக்கும்படி வற்புறுத்துவார்கள். பாடசாலைகளுக்கு நவீன் தமிழ் சங்கினைகள் வாங்கும் முக்கம் இல்லை. தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் வகுப்பிலேயே வெளிப்படையாகச் சொல்வார்கள் ‘நவீன் தமிழ் இலக்கியம்களை வாசிக்க வேண்டாம் என்று. பெரிய கல்லூரிகளில் மட்டும் தான் நூல் நிலையங்கள் இருந்தன. அவற்றிலும் தொன்னாறு வீதம் ஆங்கில நூல்கள். தமிழ் நூல்கள் வாசிப்பதானால் கள் வாக்ததான் வாசிக்க வேண்டும்’ என்று கூறும் கலாடுவணம் அராலியூர் சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் 17 தமிழ் நூல்களின் ஆசிரியர் (2003 வரை) அவற்றில் வானோலி நாடக நூல்கள் 6, மேடை நாடக நூல்கள் 2, நாடக விமர்சனம் மற்றும் நாடகம் பற்றிய நூல்கள் 3 என்று பட்டியல் நிறும்.

ஒரு கல்விக் குடும்பத்தின் வாரிசான சுந்தரம்பிள்ளை நாடக உலகிற்குள் ஈர்க்கப்பட்ட கதை விசித்திரமானது. 1950ல் எஸ். எஸ்.சி. பர்ட்சைக்கு ஒரு பாடநாலாக இருந்தது போசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களின் மனோன்மணியம் நாடகம். இந்த நாடகத்தை செந்தமிழில் ஒரு சிறு நூலாக வெளியிட்டிருந்தார் பிரானஸ் கிங்ஸ்பரி அவர்கள்.

‘அந்த நூலைப் படித்த பொழுதுதான் எனக்கு முதன்முதலாக தமிழ்நாடக அறிமுகம் கிடைத்தது. நாடகம் நடிக்க வேண்டும் என்னும் ஆர்வமும் எழுந்தது’ என்று கூறுகின்றார் இந்த நாடகக் கலைகள்.

எஸ்.எஸ்.ஸி பர்ட்சை எழுதிய பின் அந்த மனோன்மணியம் நாடகத்தை நடிப்பதற்கான முயல்வினை தனது நண்பர்களிடம் கூறி இருக்கின்றார். ‘உங்களே பைத்தியமா’ என்று கேலி செய்துள்ளார்கள்.

பல்கலைக் கழகப் புகுழுகப் பர்ட்சை எழுதிய பிறகு ‘இழுந்த காதல்’ என்ற சமூக நாடகத்தை காதல், பிரிவு, கண்ணீர், சோகம், குடி, மரணம், என்று எல்லாம் கலந்து எழுதி முடித்து மீண்டும் நண்பர்களை நாடி நடிப்போமா என்று கேட்டாராம்.

உங்குப் பைத்தியமா என்று கேட்காவிட்டாலும் பாதி மனதுடன் ஓம்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

எல்லா நண்பர்களுமே கையில் ஒரு சத மில்லாத கல்லூரி மாணவர்கள். நாடகம் பற்றிய அறிவோ அனுபவமோ இல்லாத வர்கள். நாடகத்தை எழுதிய சுந்தரம்பிள்ளையும் நாடகத்துறையில் இருந்த ஆர்வத்தை மட்டுமே முதலாகக் கொண்டிருந்தார்.

‘முன் அனுபவமோ, நாடக அறிவோ, வழி காட்டியோ இல்லாத நிலையில் நாங்களே பழகினோம், நாங்களே நடித்தோம், மாலை நேரங்களில் வாசிக்காலையில் நாங்களே ஒத்திகை பார்த்தோம்’ என்று பதிவு செய்கின்றார் இவர்.

விளையாட்டுப்போல் ஆரம்பித்து, குடும்பத்து, நோட்டீஸ் அடித்து விநியோகித்து, ஒலி, ஒளி, சீன் என்று வாடகைக்கு அமர்த்தி அராலி சரஸ்வதி வித்தியாசாலையில் 1954 டிசம்பர் 31ல் மேடையேற்றப்பட்டது.

ஹரவர்கள் வந்து அமர்ந்திருந்து பார்த்து மகிழ்வுடன் சென்றனர். நாடகம் போட்டவர் களும் திருப்தியடைந்தனர். இனியும் நாடகம் போடலாம் என்று நம்பிக்கை வந்து விட்டது.

உங்களுக்குத் தெரிந்த கலைஞர்கள் பற்றி நீங்களும் எழுத வேண்டுமா?

கலைஞர்கள் பற்றிய விபரங்கள், அவர்களுடைய புகைப்படங்களுடன் உங்களுடைய பெயர், தொலைபேசி எண், புகைப்படம் மற்றும் மின்னஞ்சல் முகவரியையும் தாய்வீடுக்கு அனுப்பிவையுங்கள்.

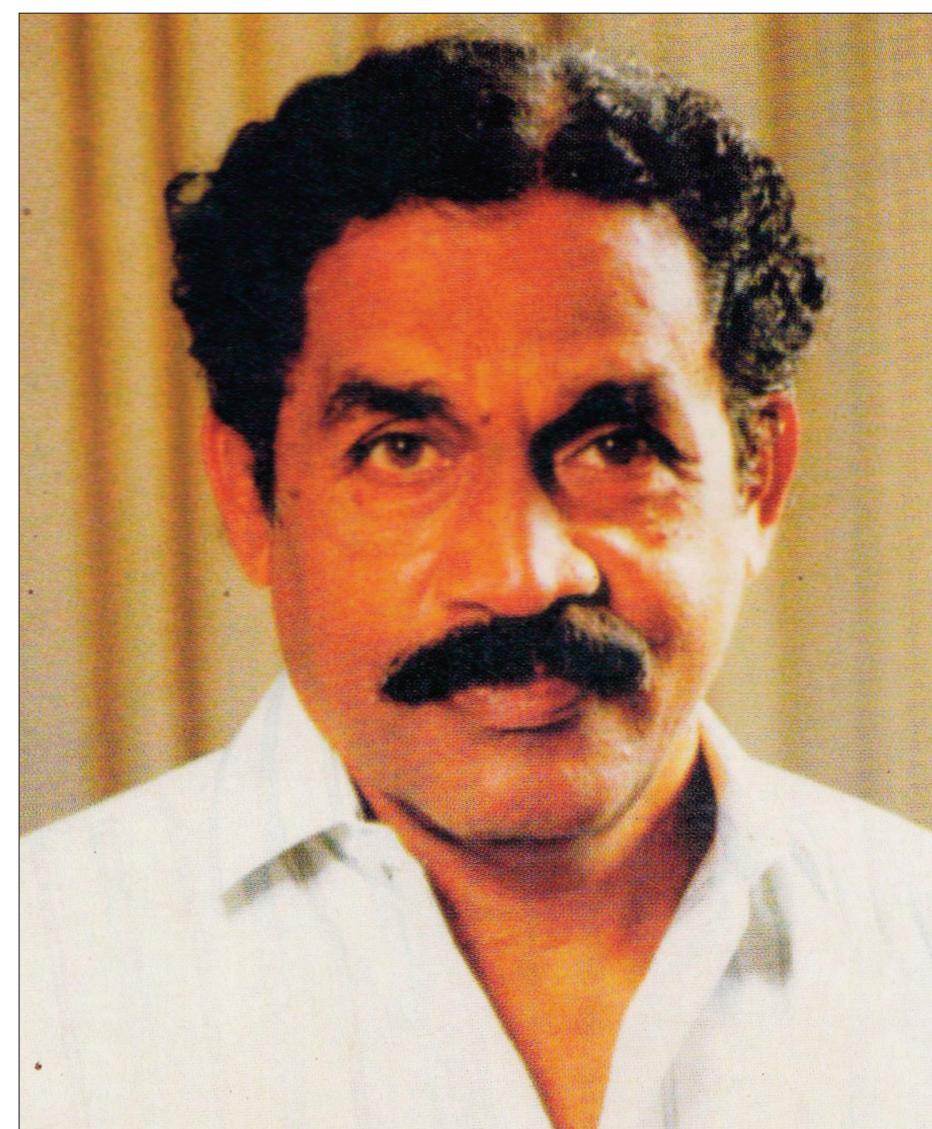
**Thaiveedu
Woodside Square, P.O.Box #63581
1571 Sandhurst Cir.
Toronto, ON. M1V 1V0**

Fax : 416.849.0594
E-mail : info@thaiveedu.com

சமூக நாடகங்களின் முன்னோடிகளாகக் கொள்ளப்படுகின்ற பம்பல் சம்பந்த முதலியாருடைய, நமது பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளையினுடைய நாடகங்கள் எதனையும் தான் அப்போது வாசித்திருக்கவில்லை என்று குறிக்கின்றார் ந.சுந்தரம்பிள்ளை வெளிப்படையாகச் சொல்வார்கள் ‘நவீன் தமிழ் இலக்கியம்களை வாசிக்க வேண்டாம் என்று. பெரிய கல்லூரிகளில் மட்டும் தான் நூல் நிலையங்கள் இருந்தன. அவற்றிலும் தொன்னாறு வீதம் ஆங்கில நூல்கள். தமிழ் நூல்கள் வாசிப்பதானால் கள் வாக்ததான் வாசிக்க வேண்டும்’ என்று கூறும் கலாடுவணம் அராலியூர் சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்.

1955ல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் சென்ற இவர் பல்கலைக்கழக நாடகத்தில் நடிக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றுள்ளார். குடும்பப்பாட்டாலும் மோதிரக் கையால் குட்டுப்பட வேண்டும் என்பார்கள். இவரோ முத்திரை பதித்த கைகளால் மேடையேற்றப்பட்டப்படுவார்.

பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் ‘சுந்தரம் எங்கே’ நாடகம் பேராசிரியர் சு.வித்தி யானந்தன் அவர்களால் பல்கலைக்கழகம் தமிழ்ச்சங்கத்துக்காகத் தயாரிக்கப்பட்டது.

பேச்சு வழக்கை எப்படி நாடகத்தில் கையாள வது என்று கற்றுக் கொண்டேன். அதே போல் ஒரு நாடகத்தை எப்படி அரங்கேற்றுவது என்று எங்களுக்குச் சொல்லித்தர வில்லை. ஆனால் அவர் அரங்கேற்றும் முறையைப் பர்த்து ஒரு சமூக நாடகத்தை எப்படி அரங்கேற்றுவது என்று நானே கற்றுக் கொண்டேன்.

ஹென்றிக் இப்சன், ‘பெர்நாட்ஷா’, ஒல் கார் வைல்ட் ஆகியோரது எல்லா நாடகங்களையும் ஷேக்ஸ்பீயரின் குறிப்பிட்ட சில சிறந்த நாடகங்களையும் வாசித்து அதன்மூலம் எனது நாடக அறிவை ஆழ மாக்கிக் கொண்டவன் நான்’ என்கின்றார் இவர்.

1993ல் யாழ், இந்து மகளிர் கல்லூரி பொன் விழாவிற்காக கல்லூரி பழைய மாணவிகள் நடித்த கொழும்பில் கல்யாணம்,

- தெளிவத்தை ஜோசப் -

தனை எத்தனை பணிகள், சிரமங்கள், அத்தனைக்கும் முகம் கொடுத்துக் கொண்டு நாடகத்தை மேடையேற்றி நாடகம் முடிய எல்லோருக்கும் மண்டபத்திலேயே சாப்பாடு போடுவதென்றால் லேகப்பட்ட காரியமா. நாடகத்தில் நடித்த பெண்களைத் தவிர மற்றவர்கள் மண்டபத்திலேயே தங்கி நாடகம் பற்றிப் பேசிச் சிரித்து, ரசித்து, விமர்சனம் செய்து... அந்த அன்பும், ஒற்று மையும் 25 நாடக அரங்கேற்றமும் ஒரு நாடகத்துறை சாதனதான் என்பது மிகையானதல்ல.

1980ல் முதலாவதாக வானோலிக்கு ஒரு நாடகத்தை எழுதி அனுப்பியள்ளார். நாடகத்தின் பெயர் ‘நானேராஜா’ அது உடனடியாகவே ஒலிபரப்பானது. அடுத்து ‘கெட்டிக்காரர்கள்’ என்று இன்னொரு நாடகம். இரண்டும் காலமணி நேர நாடகங்கள். அதைத் தொடர்ந்து 1980ம் ஆண்டு எட்டு நாடகங்கள் 1981ல் 24 நாடகங்கள் என்று இவருடைய நூற்றுக்கணக்கான நாடகங்களை இலங்கை வானோலி ஒலிபரப்பி இருக்கிறது.

இத்தனைக்கும் நான் இலங்கை வானோலிக்குள் போனதே இல்லை என்கின்றார் திரு சுந்தரம்பிள்ளை. ‘எனது நாடகங்கள் வானோலி நிலையத்துக்குள் தாமாகவே நுழைந்து அங்கிருந்து எல்லோரது வீடுகளுக்குள்ளேயும் தாமாகவே நுழைந்தன்’

வானோலி நாடகப் போட்டிகளில் பல பரிசுகள் பெற்றுள்ளன இவர் இலங்கையில் மட்டுமல்லது நோர்வே, கனடா, அவஸ்திரே வியா போன்ற வெளிநாடுகளிலும் பலமுறை பரிசில்கள் பெற்றவர்.

1976லிருந்து 2003 வரை மேடை நாடகங்கள், வளையல் நாடகங்கள் என்று எட்டு நூல்களை வெளியிட்ட இவர் ‘நாடகம் எழுதுவது எப்படி என்ற நாலை 1997லும் ‘வானோலி நாடகம் எழுதுவது எப்படி’ என்ற நாலை 2003லும், மகாகவியின் கோடை நாடகமும் நாகம்மாள் நாவலும் என்னும் விமர்சன நாலை 2002லும் வெளியிட்டுள்ளார்.

நாடகத்துறை தவிர்ந்து நிறைய சிறுக்கை கள் எழுதியுள்ள இவர் பத்துச் சிறுக்கைகள் ‘யாழ்ப்பானம்’ என்ற நாலையும் (1999) அக்கரைச் சீமையில் (1994) ஒரு காதலின் கதை (2001) ஆகிய இரண்டு நாவல்களையும் நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். ‘என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனை தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமானே’ என்று பாடினார் நாவுக்கரசர்.

‘இலங்கையர் எல்லோருக்கும் நன்றாக நாடக விருந்து அளிப்பதற்காகவே என்னையும் இறைவன் படைத்தான் என்றே நான் நம்புகின்றேன்’ என்னும் கலாபூஷணம் அராலியூர் ந.சுந்தரம